PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Siihen päättyi leirikoulu, jossa opin ainakin lypsämään, keritsemään, tekemään makkaraa sekä voita. **LEEVI PARTANEN, 12, KERTOO LEIRIKOULUSTAAN**

07.05.12

Aurinko nousee

Helsingissä kello 5.01
ja laskee kello 21.35
Oulussa kello 4.21
ja laskee kello 22.11
Utsjoella kello 3.06
ja laskee kello 23.17

Päivän sana

7.5. Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää joka pysyy. Joh. 15:16
8.5. Ja Siionin jäljelle jääneitä ja Jerusalemissa jäljellä olevia kutsutaan pyhiksi – kaikkia, jotka on kirjoitettu elävien kirjaan Jerusalemissa. Jes. 4:3

Nimipäiviä

Tänään maanantaina: Helmi, Kastehelmi
Huomenna tiistaina: Heino

Mietelause

Huolellisuuden puute tuo enemmän vahinkoa kuin tietojen puute.

Benjamin Franklin

MERKKIPÄIVIÄ

100-VUOTIAS

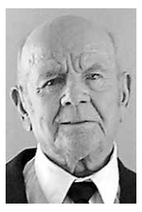

Maanviljelijä **Arvo Torppa** 9.5. Toivakka. Merkkipäivää vietetään Humalajärvellä 9.5. klo 13.

80-VUOTIAS

Eläkeläinen **Raimo Piiroinen** 7.5. Iisalmi. Perhepiirissä.

60-VUOTIAS
Osa-aika metsuri, maanviljelijä **Ahti Hietikko** 10.5. Kokkola (Teuva). Juhlitaan Kokkolassa Snellman-kodissa 11.5. klo 18.

50-VUOTIAS
Maanviljelijä **Olavi Oikarinen** 9.5. Ristijärvi. Vastaanotto kotona 12.5.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

LUKENUT MIES

Rahan miehen piirustukset

Mahtaa **Björn Wahlroos** pyöritellä Nokian yhtiökokouksen jälkeen päätään. Kiusasivat pääjohtajaa kahdeksatta tuntia kysymyksillään. Wahlroosin mielestä osakkaiden ei pidä häiritä osakeyhtiön toimitusjohtajan rauhaa. Jos ei toiminta miellytä, ottakoot rahansa pois ja sijoittakoot muualle.

Wahlroosin kirjaa on myyty runsaasti, ja siitä on kirjoitettu paljon.

Sisällön käsittely on jäänyt yllättävän vähälle. Huolellisen lukijan on kuitenkin pakko jäädä miettimään esimerkiksi, onko yhteiskunnallinen ja poliittinen systeemimme kehittymässä hänen vilkuttamaansa suuntaan, teoreettiseen rahan maksimointiin tulonjako unohtaen.

Wahlroosin mukaan kaikkien yhteiskuntien ja yritysten hallintamuodot voidaan jakaa kolmeen pääluokkaan. Ne ovat demokratia, hierarkia ja markkinat. Yleensä eletään sekamuodoissa, paitsi että demokratian yrityksissä hän torjuu kauhuissaan.

Yhteiskunnissa hän tuntee lievää vetoa hierarkioihin, koska Kaukoidän maat, erityisesti Kiina ja Etelä-Korea, näyttävät kasvavan sillä systeemillä ikuisuuteen. Hän unohtaa Japanin, joka on jo ehtinyt tukehtua hierarkiaansa.

Yhteiskuntien demokratiaa Wahlroos pitää enemmistön tyranniana, jota tehokkuuden nimissä pitäisi rajoittaa. Eduskunnan valtaa söisivät parhaiten vahva presidentti ja uudistuksia vastustava korkea tuomaristo, kuten Yhdysvalloissa. Poikaa olisivat myös määräenemmistösäädökset ja ansioituneista kansalaisista nimetty ylähuone.

Tässä vaiheessa on syytä muistuttaa, että Wahlroosin oma puolue RKP ajoi noita kaikkia lujasti Suomen systeemiä rakennettaessa 1906 ja 1917. Osa niistä meille tulikin mutta on sittemmin jätetty perustuslaista pois.

Mutta erityisesti Suomessa on erittäin vankka epäparlamentaarinen toinen kamari, nimittäin valtiovarainministeriö, joka rajoittaa eduskunnan enemmistön vallankäyttöä tehokkaammin kuin Englannin ylähuoneen lordit konsanaan.

Markkinamies Wahlroosin mukaan poliittinen keskustelu helpottuisi, jos yhteiskunnat asettaisivat itselleen yksinkertaisia tavoitteita, kuten kansantuotteet kasvun maksimoiminen.

Mutta kansantuotekin määritellään aina poliittisesti. Ei sitä ole taivaasta annettu.

PEKKA ALAROTU

Björn Wahlroos: Markkinat ja demokratia. Loppu enemmistön tyrannialle. 399 sivua. Otava.

Yle avaa ovia alueilla

Ylen alueyksiköt kutsuvat suomalaisia tiistaina 8. toukokuuta tapaamaan tuttuja radioääniä ja tv:n tekijöitä.

Samalla voi tutustua siihen, miten radio- ja tv-ohjelmia tehdään.

Päivän aikana on myös mahdollisuus kertoa Yleen kohdistuvista odotuksista ja toiveista. Internetissä avattuun Unelmien Yle -kansalaiskeskusteluun voi avointen ovien päivänä osallistua avustetusti.

Avoimet ovet järjestetään eri puolilla Suomea hieman eri aikatauluin ja ohjelmin. Alueyksiköt tiedottavat omista avoimista ovistaan maakuntaradioissa ja nettisivuillaan.

Osa Ylen aluetoimituksista viettää päivää kaupungilla, ei toimituksessaan.

”Alueilla yhteydenpito paikkakunnan ihmisiin on luontevaa ja sitä on melko paljon, Yle ja yleläiset tunnetaan. Aika ajoin on silti mukavaa pyytää porukkaa avoimella kutsulla juttelemaan ajankohtaisista asioista”, sanoo Ylen alueiden päällikkö **Teijo Valtanen**.

Unelmien Yle -verkkosivustolla suomalaisia pyydetään pohtimaan, miten Yle voisi palvella heitä paremmin.

Sivusto avattiin vappuaattona osoitteessa *unelmienyle.fi* ja ruotsiksi *minadrommarsyle.fi*. Kansalaiskeskustelu on auki 20.5. asti.

MT

Leirikoulujen suosio kasvaa

Hallitus on suositellut lisäämään lasten leirikoulutoimintaa. Moni kaupunkilaisluokka valitsee kohteekseen maatilan.

Suomen leirikouluyhdistyksen sihteeri **Juha Kuronen** arvioi, että leirikoulujen suosio on kasvussa. Hallitusohjelmaan on kirjattu pyrkimys vahvistaa lasten leiri- ja luontokoulutoimintaa sekä muuta koulun ulkopuolista opetusta.

Leirikouluyhdistys on tehnyt kunnille kyselytutkimuksen viimeksi viisi vuotta sitten. Silloin leirikouluja järjesti noin 3 500 luokkaa vuodessa.

”Määrä aaltoilee hieman vuosittain”, Kuronen kertoo. ”Hetken leirikoulujen järjestäminen oli taas laskussa, kun mediassa arvosteltiin niitä varten järjestettävää rahankeräystä.”

Kurosen mielestä esimerkiksi myyjäisten järjestäminen on kasvatuksellisesti hyvä asia.

Leirikoululla tarkoitetaan koulun ulkopuolista opiskelua, johon kuuluu yöpyminen. Leirien lisäksi kouluissa tehdään paljon päivän mittaisia luontoretkiä. Eniten leirikoulussa käyvät viidennet ja kuudennet luokat.

Maatilaohjelmaa tarjolla runsaasti

Leirikouluyhdistyksellä on jäsenenä noin 40 leirikoulukeskusta.

Niistä 15–20 prosentilla on maatilaohjelmaa. Muut kohteet ovat luonto- ja historiakohteita.

Kurosen mielestä laadukkaassa leirikoulussa osa ohjelmasta liittyy opetussuunnitelmaan.

Tärkeää on myös sosiaalinen kasvaminen ja oppiminen yhdessä.

Leirikouluperinne on lähtöisin Englannista, josta se levisi Pohjoismaihin. Suomeen leirikoulut saapuivat 1975.

Ohjelmaan sisällytettävä opetusta

Opetushallitus suosittelee, että leirikoulujen toteutustavat ovat maltillisia ja tapahtuvat lähiseudulla. Ohjelmaan täytyy liittyä opetuksellisia ja kasvatuksellisissa tavoitteita.

”Esimerkiksi viikon lomamatka johonkin lomakohteeseen ei palvele tarkoitusta. Myös kustannukset pitäisi pitää maltillisina, että kaikki pääsevät osallistumaan”, kouluneuvos **Petri Heikkilä** Opetushallituksesta toteaa.

Leirikoulun kohteesta päättävät koulu ja oppilaiden vanhemmat.

Heikkilän mielestä kukaan ei saisi jäädä pois leirikoulusta siksi, ettei ole varaa osallistua.

”Toivomme, että kunnat osoittaisivat rahaa leirikoulutoimintaan, koska se on osa perusopetusta ja siten sen pitäisi olla maksutonta. Täydentävä varainkeruukin hyväksytään, kunhan oppilaat voivat osallistua ja oppia siitä jotakin”, Heikkilä sanoo.

KATJA KOLJONEN

KOIVUNIEMEN HERRAN ARKISTO

Maatilan töiden lomassa melotaan ja käydään metsäretkellä. Kaupunkilaislapset nauttivat päästessään luontoon.

Leirikoulussa maalla oppii monia taitoja

MERIKARVIA
Maanantaina leirikouluun saapuessamme kannoimme tavarat sateensuojaan ja kiipesimme traktorin lavalle ja hauska esittelykierros alkoi. Sen jälkeen veimme tavarat mökkeihin (itse olin Nikolai-Mökissä).

Myöhemmin illalla alkoi eläimien hoito. Olin kana-ryhmässä ja pääsimme keräämään munia, ruokkimaan ja antamaan juomista kanoille. Muista eli lehmä-, vuohi-, lammas-, hevonen- ja sika-ryhmistä en tiennyt paljoa mutta vaikuttivat hauskoilta.

Eläintenhoidon jälkeen oli iltapala, joten paistoimme nuotiolla makkaraa. Syötyämme oli vähän vapaa-aikaa, joten menimme katsomaan eläimiä ja sitten menimme nukkumaan.

Elämyksiä metsäretkellä

Tiistaina aamiaisen jälkeen lähdimme metsäretkelle. Saimme nähdä puun kaatoa, istuttaa puun taimia ja teimme hernekeittoa nuotiolla.

Myöhemmin pääsimme hyppimään kiviröykkiössä, se oli kyllä päivän hauskin tapahtuma. Etsimme myös aarretta eli suklaata.

Iltapäivällä olimme taas leirialueella ja kävimme vapaa-ajalla leikkimässä lampaiden kanssa. Myöhemmin keritsimme Viivi-lampaan.

Illalla oli sauna ja pienet juhlat. Sitten menimme taas nukkumaan.

Keskiviikkona aamiaisen jälkeen pääsimme lypsämään lehmää ja juomaan elämämme tuoreinta maitoa.

Myöhemmin menimme heinälatoon. Sinne teimme ansoja, esteratoja sekä hyppypaikkoja.

Sitten pääsimme tekemään makkaraa (ei paistamaan vaan tekemään). Sitten rakensimme pärekattoa ja saimme syödä puuta. Sitten opimme vanhoja leikkejä, joista Näkki oli ehkä hauskin.

Illalla hauska alkoi kun paistoimme lettua ja olimme diskossa. Tuli valvottua pitkään.

Palkintona silakka

Torstaina aamupalan jälkeen kirnusimme voita ja sitten alkoi suuri tietovisa, jossa palkintona oli suklaamunia ja pääpalkintona silakka. Munaa en voittanut, mutta silakan voitin.

Kysymys oli aika hankala arvoitus: ”Akkunaton aitta täynnä ruokaa kahdenlaista kaljaa.” Keksiminen oli hankalaa mutta vastaus oli kananmuna.

Sitten lähdimme Merikarvialta. Saimme tuliaisiksi vähän voita ja leipää.

Siihen päättyi leirikoulu, jossa opin ainakin lypsämään, keritsemään, tekemään makkaraa sekä voita.

Oli todella hauska kokemus vaikka olin viidennellä ja muut kuudennella.

Mahdollisuutta leirikouluun ei pidä missata!

LEEVI PARTANEN, 12

Kirjoittaja käy Taivallahden koulua Helsingissä ja oli leirikoulussa Koivuniemen Herran tilalla Merikarvialla 23.–26.4.

LEEVI PARTASEN ALBUMISTA

Markku Koivuniemi näyttää Leevi Partaselle, miten lehmää lypsetään.

IIRO VANNINEN

Sirkkaliisa Koivuniemi pyörittää matkailutilaa miehensä kanssa. ”Palkitsevinta on nähdä leirikoululaisten ilo, kun he pääsevät tutustumaan navettaan tai kanalaan.”

”Kirahvia on silitetty, muttei kanaa”

Matkailumaatila Koivuniemen Herra Merikarvialla järjestää vuosittain parikymmentä leirikoulua, joista kuhunkin osallistuu yli 25 oppilasta.

Maatilan elämään käy siis vuosittain tutustumassa yli 500 lasta. Valtaosa heistä tulee pääkaupunkiseudulta ja Turusta.

”Joka vuosi syksyn ja kevään leirikouluajat ovat täyteen varattuja”, kertoo tilan emäntä **Sirkkaliisa Koivuniemi**.

Tilalla on lehmiä, lampaita, sikoja ja kanoja. Matkailu on pääelinkeino, vaikka eläimiä myydään myös lihaksi. Koivuniemen mukaan matkailutilan pyörittäminen vaatii isäntäparilta lapsiperheiden elämän ja koulumaailman tuntemista.

Elämyksiä kanalassa

Koivuniemi on havainnut, että lehmän lypsäminen on monelle lapselle leirin kohokohta.

”Todella harvalla lapsella on enää sukulaisia, joilla on maatila.”

Hevoset tunnetaan paremmin kuin tuotantoeläimet.

”Kirahvia on silitetty, mutta ei kanaa. Harva koululaisten vanhemmistakaan on ollut kanalassa”, Koivuniemi naurahtaa.

Hänestä on palkitsevaa nähdä lasten reaktioita.

”Viime leirillä opettaja sanoi yhdestä oppilastaan, että: Ei voi olla, että tuo tyyppi juoksee. Häntä ei olla nähty juoksemaan minkään asian perässä ikinä. Sillä lapsella oli kiire navettaan.”

Koivuniemi on huomannut, että koululaiset kunnioittavat eläimiä.

”He tietävät, että tuotantoeläimen kunnioitettava tehtävä on muuttua ruuaksi.”

KATJA KOLJONEN